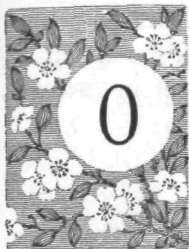

Basni o levu.

Po Ezopu, Lafontainu in Krilovu priredil Brinjos

3. Lev, osel in petelin.

Oslel in petelin sta se baš živahno pogovarjala, ko jima pride nasproti lev. Petelinu je bilo dobro znano, da se zdi levu njegovo petje strašno neprijetno. Zakikirikal je torej iz vsega grla, in lev jo je odkuril, kakor bi ga nesel veter.

Sivec pa si misli: „Hencaj, ustrašil se je mene, velika med osli!“

Ulije jo torej za levom preganjat bežečega sovražnika. Ko sta se pa toliko oddaljila, da ni bilo več slišati petelinovega petja, se lev ustavi, zgrabi osla in ga raztrga.

„Oh!“ vzdihne umirajoče osle, „kako sem pač mogel misliti, da se me boji tako silna žival, kakor je lev!“

Ako izkoriščaš mogočnega, kadar je slab in plah, opekel si boš prste, da bo strah!

Ezop.

4. Lev z drugimi živalimi na lovu.

Lev je šel z ovco in še z nekaterimi drugimi živalimi na lov. Trdno je obljubil svojim spremljevalcem, da si bodo plen prav po bratovsko delili.

Ovca, ki je stala ob močvirju na straži, javi levu, da je dolgorog jelen obtičal v mlakuži med rakitjem.

Lev prihiti, zadavi jelena in ga razdeli na štiri enake dele.

„Prvi del je moj“, reče živalim, ki so se zbrale krog njega, „kajti jaz sem vaš kralj; — drugi del je tudi moj, ker sem najsrčnejši izmed vas; — pravitako morate prepustiti tretji del meni samemu, zakaj ni ga močnejšega nego sem jaz; — a kdor se mi loti četrtega dela, tega pri priči raztrgam.“

Tako si je prilastil lev celega jelena; njegovi lovski tovariši pa še misliti niso smeli, da bi črhnili besedico v svojo korist.

Ako se združiš z mogočnim na delo, imel boš ti trud, a on — jelo.

Ezop.

5. Lev in koza.

Lev je zapazil kozo, ki je obirala grmičevje na visokem čerenu.

„Pridi se vendar past sem dol na zeleno livado!“, ji zakliče prijazno. „Tukaj doli je dišeče trave in sočnatih zeli v izobilju; čemu se torej spenjaš po strmih pečeh za bodičastim listjem!“

„Hvala ti lepa za tvoj prijazen svēt“, odvrne modra koza, ki je takoj spoznala slabi namen sladkih levovih besedi. „Tebi je samo mar moje meso, ne pa moja piča. Tukaj sem varna pred tabo, krvoločnež nenasitni! Spodaj na livadi pa bi me raztrgal in použil za večerjo.“

Zaupaj, toda glej, komu!

Ezop.

6. Lev in trije voli.

Trije voli so se zmenili, da se bodo skupno branili vsake nevarnosti na paši. Tako združeni so bili mogočni, da se jih niti lev ni upal lotiti.

Ko jim je pa v bližini šla že trda za pašo in jih je naposled jel grabiti po žlodcu glad, je nastala nesloga med njimi. Ločili so se po livadi, in komaj je minilo nekaj dni, že je lev vsakega posamezno zalezal in raztrgal.

Sloga jači, nesloga tlači.

Ežop.

7. Lev in miška.

Miška se je splazila na spečega leva, hotoč smukniti na drugo plat. Lev se pa zbudi in zgrabi nadležno živalico s težko šapo.

„Prizanesi mi mojo neprevidnost“, prosi prestrašena miška, „in ne daj me zdrobiti. Na veke ti bom hvaležna za tvojo usmiljenost; saj te nisem nalašč razjezila.“

Velikodušni lev spusti miško in dé smehljaje sam pri sebi: „Kako li hoče biti ta drobna stvarca hvaležna meni, mogočnemu levu!“

Ne dolgo tega je zaslišala miška, ždeč v svoji luknji, silno rjojenje levovo. Brž je radovedna hitela gledat, in kaj videjo njene oči! Njen dobrotnik se je ujel v nastavljeno mrežo.

Nemudoma se loti drobna živalica dela in pregloda nekaj vozlov, da je lev izlahka raztrgal ostale vezi. Tako je miška obilo povrnila levovo dobrosrčnost.

Ne gleda po strani skromne sirote, tudi ona ti utegne povrniti dobrote.

Ežop.

8. Lev in mušica.

Mušica se je levu posmehovala in ga naposled celó pozvala na dvoboj.

„Prav nič se te ne bojim, velikan krvoločni!“ zabrusi mu ošabno v brk. „Rada bi vedela, čemu si tako ponosen? Meniš li, da si zaradi tega boljši od mene, ker raztrgavaš svoj plen s kremplji in ga drobiš z ostrim zobovjem? Praskati in gristi znajo pač tudi druge živali. Toda pokazati ti hočem, da nisi niti meni kos, in najsi bom še tako majhna!“

To izgovorivši, je zbrenčala levu v nosnico in ga pičila tako silno, da je rjovel od bolečine in pripoznal mušici zmago.

Ošabna in ponosna na le-ta uspeh je odletela mušica, da oznani svoje junaštvo širom sveta. V tem pa ni opazila pajčevine, ki jo je razpredel pajek njenemu zarodu. Brnela je brezskrbno po zraku in se zapletla v gosto mrežo. Poželjivo jo je zgrabil pajek in ji izsrkal njeno junaško kri.

Kogar prevzame napuh, ta je za nevarnost slep in gluha.

Ežop.

